

Casebeskrivelse, Rum til os, Hedensted 2

Der er her tale om en, på daværende tidspunkt, 59 årig kvinde.

Hun havde i længere tid været tilknyttet Jobcenter Hedensted, men uden der rigtig var sket noget arbejdsmarkedsrettet. Borgeren blev tilknyttet Rum til os i starten af 2018. Hun havde inden da, været til møde i rehabiliteringsteamet.

Her var der blevet lagt en plan for, hvad der skulle ske det næste stykke tid:

- Fokus på iværksættelse af en skånsom praktik (når medicinregulering var på plads)
- Sundhedshuset, hold fra januar "kost og motion"
- Regionspsykiatrien Horsens – samtaler og medicinering
- Værestedet, Hedensted flere gange ugentligt med en forventet nedjustering ved opstart af praktik.

Projektmedarbejderen mødte borgeren første gang april 2018. Fra starten af stod det klart, at her var en kvinde, der var hårdt ramt på psyken, og at det ville tage lang tid at få hende flyttet til noget beskæftigelsesrettet, hvis overhovedet.

Borgeren var meget grådlabil og virkede utryk ved situationen. Bostøtten var med.

Formålet med det første møde var at få hilst på hinanden. Det stod hurtigt klart, at det ville være nødvendigt med flere møder, for at hun kunne komme til at stole på, at projektmedarbejder ikke ville hende noget ondt, og at det med praktik var ude i fremtiden. Når talen faldt på en fremtid, der indeholdt noget arbejdsmarkedsrettet, vidste borgeren ikke, hvordan hun skulle reagere, da hun var bange for at komme til at gøre noget forkert.

Borgeren blev tilknyttet træningsforløb på vores aktivcenter, hvor projektmedarbejderen har sin daglige gang. Her kunne projektmedarbejderen følge lidt med i, hvordan det gik. Borgeren var glad for at gå derude, men kunne ikke ret meget fysisk.

Borgeren formåede at tabe sig, men psyken fik det ikke bedre.

Det lykkedes ikke, at få borgeren i praktik. Hun endte med at få førtidspension.

Dette var også den bedste løsning, da borgeren ikke ville være kommet videre – tværtimod.

Bostøtten udtaler:

Opstart d. 06.03.2017 - 1t/uge

Formål:

Støtte til at komme ud og gå en tur
Støtte til at komme i Socialpsykiatriens aktivitetstilbud
(Servicelovens §104).
Støtte til samtaler på Jobcentret

Borgeren var i starten af forløbet yderst grådlabil, havde svært ved at komme op om morgenen og i det hele taget svært ved at tage initiativ til selv de mest basale huslige gøremål.

Vi har arbejdet med struktur, håndtering af tankemylder, kommunikation, gåture og det at komme i værestedet. Borgeren kommer i dag flere gange om ugen i værestedet, hvilket har været/og er med til, at hun kommer ud af sengen og hjemmefra. Hun har fortsat mest lyst til at blive liggende, men er fuldt ud klar over, at det på ingen måde gavner hende, hverken fysisk eller psykisk at blive liggende. Har efterhånden dannet sig et lille netværk på værestedet og følelse af fællesskab. Tiden i værestedet foregår siddende, og hvis borgeren deltager i aktiviteter som fx pakkeopgaver, er det siddende og af kortere varighed.

Borgeren har fortsat tendens til at dykke humørmæssigt og svinger på den måde fortsat i forhold til overskud og initiativ. Dette til trods for at der udover vores samtaler også er reguleret i medicinen gennem Region Psykiatrien. I perioder er bostøtten kommet i hjemmet for at støtte hende til at strukturere og komme i gang med nogle af de huslige opgaver. Dette går bedre nu, men det er fortsat kun få ting, der er overskud til om dagen.

Ud over sine psykiske udfordringer er hun udfordret på det fysiske med kronisk dårlige lunger samt kroniske smerter i knæ og ryg. Så meget, at hun generelt er meget dårligt gående og kun kan varetage få huslige opgaver. Det borgeren som udgangspunkt formår derhjemme, er at sætte vask over, indimellem lægge tøj sammen, klare opvaskemaskinen, tørre støv af samt hjælpe med madlavning (på "gode" dage, klarer borgeren selv madlavningen). Øvrige huslige opgaver varetages af ægtefællen.

Når borgeren er hjemme, befinder hun sig meget af tiden i sin seng, da det er der, hun oftest har færrest smerter. Grundet hendes fysiske tilstand har det ikke været muligt at gennemføre kontinuerlige gåture, men hun har i en periode deltaget i fysisk træning på Danmarksvej, hvilket hun var meget glad for og har fulgt meget stabilt. Derudover har hun af to omgange deltaget i "Sund i job"-forløb i sundhedshuset med vægttab for øje. Her har hun stille roligt tabt sig næsten 20 kg.

Borgeren er meget pligttopfyldende. Er meget bange for ikke at leve op til det, der forventes af hende, og kan stadig have svært ved at stå ved sig selv i forhold til, hvad der er godt for hende, og hvad der ikke er. Presses fortsat voldsomt hver gang hun fx modtager indkaldelse til opfølgende møder i jobcenteret med dårlig nattesøvn flere nætter op til mødet samt ekstra grådlabilitet til følge. I disse perioder er det ekstra svært at komme ud af sengen.

Hun har været meget plaget af skyldfølelse over at være syg, og dermed ikke har kunne bidrage med det, hun tidligere har kunnet i forhold til job, hjemmet samt økonomien. Det har været en lang erkendelsesproces, at tingene er, som de er, og at der kun er meget små fremskridt at hente både fysisk og psykisk. Hun formår i dag fortsat kun at klare de mest basale huslige gøremål og indkøb.